

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 3. septembra 2009*

Vo veci C-535/06 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 22. decembra 2006,

Moser Baer India Ltd, so sídlom v Novom Dillí (India), v zastúpení:
K. Adamantopoulos, dikigoros, a R. MacLean, solicitor,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Rada Európskej únie, v zastúpení: J.-P. Hix, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. Berrisch, Rechtsanwalt,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: angličtina.

ktorú v konaní podporujú:

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: H. van Vliet a T. Scharf, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

a

Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA), predtým Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), so sídlom v Kolíne (Nemecko),

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia T. von Danwitz, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász a G. Arestis (spravodajca),

generálna advokátka: V. Trstenjak,
tajomník: K. Sztranc-Sławiczek, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. júla 2008,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 2. októbra 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Moser Baer India Ltd svojím odvolaním navrhuje zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev zo 4. októbra 2006, Moser Baer India/Rada (T-300/03, Zb. s. II-3911, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Súd prvého stupňa zamietol jej žalobu, kde navrhovala zrušenie nariadenia (ES) č. 960/2003 Rady z 2. júna 2003, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz nahrávateľných kompaktných diskov s pôvodom v Indii (Ú. v. EÚ L 138, s. 1; Mim. vyd. 11/046, s. 250, ďalej len „sporné nariadenie“) v rozsahu, v akom sa týka odvolateľky.

Právny rámec

- ² Nariadenie (ES) č. 2026/97 Rady zo 6. októbra 1997 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 288, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 78, ďalej len „základné nariadenie“), upravuje postupy smerujúce proti subvenciám.

3 Článok 5 základného nariadenia stanovuje:

„Výpočet výšky napadnuteľnej subvencie

Výška napadnuteľných subvencií na účely tohto nariadenia sa vypočíta podľa výhody poskytnutej príjemcovi, ktorá objektívne existuje počas obdobia skúmania nároku na subvenciu [počas obdobia vyšetrovania — *neoficiálny preklad*]. ...“

4 Článok 7 ods. 3 základného nariadenia, ktorý obsahuje všeobecné ustanovenia týkajúce sa uvedeného výpočtu, stanovuje:

„Ak subvenciu možno dať do súvislosti s nadobudnutím alebo budúcim nadobudnutím investičného majetku, výška napadnuteľnej subvencie sa vypočíta tak, že subvencia sa rozdelí na obdobie, ktoré zodpovedá obvyklej dobe odpisovania tohto majetku v príslušnom odvetví. ...“

5 Článok 8 základného nariadenia stanovuje:

„Vymedzenie ujmy

...

2. Pri určovaní ujmy sa vychádza z priamych dôkazov a súčasťou tohto postupu je objektívne skúmanie:

a) objemu subvencovaných dovozov a vplyv subvencovaných dovozov na ceny na trhu spoločnosti s podobnými výrobkami,

ako aj

b) následný dopad týchto dovozov na výrobné odvetvie spoločnosti.

3. Vzhľadom na objem subvencovaných dovozov treba vziať do úvahy, či došlo k významnému nárastu subvencovaných dovozov, a to absolútne alebo vo vzťahu k výrobe alebo spotrebe v rámci spoločnosti. Vzhľadom na vplyv subvencovaných dovozov na ceny treba zvážiť, či subvencované dovozy nepredstavujú značné zníženie cien v porovnaní s cenami podobných výrobkov v krajinách spoločnosti, alebo či vplyv týchto dovozov iným spôsobom výrazne nestláča ceny alebo nebráni ich rastu, ku ktorému by došlo za normálnych okolností. Jeden ani viaceré z uvedených faktorov nemusia automaticky poskytnúť jednoznačnú odpoveď na tieto otázky.

...

5. Skúmanie dopadu subvencovaných dovozov na príslušné odvetvie spoločnosti zahŕňa hodnotenie všetkých hospodárskych faktorov a indexov, ktoré ovplyvňujú stav odvetvia, vrátane: skutočnosti, že odvetvie sa ešte stále spamätáva z dôsledkov minulých subvencií alebo dumpingu, výšky napadnutelných subvencií, skutočného a možného poklesu tržieb, ziskov, výkonov, podielu na trhu, produktivity, návratnosti investícií a využívania kapacít; faktorov ovplyvňujúcich cenu spoločnosti, skutočných a možných negatívnych dôsledkov pre peňažný tok, zásoby, zamestnanosť, mzdy, rast, schopnosť zvyšovať základné imanie alebo investície a, v prípade poľnohospodárstva, či sa zvýšilo zaťaženie programov vládnej pomoci. Tento zoznam nie je vyčerpávajúci a žiaden z týchto faktorov nemusí nutne poskytnúť jednoznačnú odpoveď.

6. Na základe všetkých dôkazov uvedených v súvislosti s odsekom 2 treba dokázať, že subvencované dovozy spôsobujú ujmu v zmysle tohto nariadenia. Predovšetkým treba dokázať, že objemy, resp. ceny určené podľa odseku 3 sú príčinou dopadu na odvetvie spoločnosti v zmysle odseku 5, a že tento dopad je taký veľký, že ho možno považovať za rozhodujúci.

7. Okrem toho budú preskúmané aj iné známe faktory než subvencované dovozy, ktoré spôsobujú ujmu odvetviu spoločnosti, aby sa zabezpečilo, že ujma spôsobená týmito faktormi nebude pripísaná subvencovaným dovozom v zmysle odseku 6. Faktory, ktoré možno v tejto súvislosti vziať do úvahy, sú objem a ceny nesubvencovaných dovozov, zníženie dopytu alebo zmeny v štruktúre spotreby, obmedzujúce obchodné postupy [výrobcov tretích krajín a výrobcov Spoločenstva — *neoficiálny preklad*] a konkurencia medzi tretími krajinami a výrobcami spoločnosti, rozvoj technológie a vývozu a produktivita výrobného odvetvia spoločnosti.

...“

- 6 Podľa článku 15 ods. 1 tretieho pododseku základného nariadenia výška vyrovnávacieho cla nesmie byť vyššia ako suma napadnutelných subvencií a musí byť nižšia, ak táto nižšia suma stačí na nápravu ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva.
- 7 Článok 28 základného nariadenia stanovuje:

„Odmietnutie spolupráce

1. Ak zainteresovaná strana odmietne prístup k informáciám, alebo iným spôsobom neposkytne požadované údaje v lehote stanovenej týmto nariadením, prípadne ak bráni vo prešetrovaní, na základe dostupných faktov je možné dospieť ku kladným alebo záporným dočasným alebo konečným zisteniam.

Ak sa zistí, že zainteresovaná strana poskytla nepravdivé alebo zavádzajúce informácie, tieto informácie nebudú zohľadnené a budú môcť byť použité dostupné fakty.

Zainteresované strany by mali byť oboznámené s dôsledkami odmietnutia spolupráce.

...

3. Ak informácie predložené zainteresovanou stranou nebudú ideálne vo všetkých aspektoch, vezmú sa do úvahy pod podmienkou, že nedostatky nespôsobia zbytočné problémy pri dospievaní k dostatočne presným zisteniam, informácie sa predložia v primeranej lehote a budú kontrolovateľné, a že strana konala podľa svojich najlepších možností a schopností.

4. Ak dôkazy alebo informácie nebudú akceptované, strana, ktorá ich poskytla, bude bezodkladne oboznámená s dôvodmi ich zamietnutia a dostane príležitosť, aby ponúkla ďalšie vysvetlenia v stanovenej lehote. Ak aj tieto vysvetlenia budú považované za neuspokojivé, dôvody odmietnutia predmetných dôkazov alebo informácií sa vysvetlia a uvedú vo zverejnených zisteniach.

5. Ak stanoviská, vrátane tých, ktoré sa týkajú výšky napadnuteľných subvencií, vychádzajú z ustanovení odseku 1 vrátane informácií predložených v rámci návrhu, porovnajú sa prípadne aj s prihliadnutím na termíny prešetrovania s informáciami z iných nezávislých dostupných zdrojov, napr. uverejnených cenníkov, úradných dovozných štatistík a colných vyhlásení, alebo s informáciami získanými v priebehu prešetrovania od iných zainteresovaných strán.

6. Ak zainteresovaná strana nespolupracuje alebo spolupracuje len čiastočne, čím dôjde k zadržiavaniu dôležitých informácií, výsledok pre túto stranu môže byť menej priaznivý, než keby bola spolupracovala.“

Skutkové okolnosti

8 Skutkové okolnosti veci sú uvedené v bodoch 8 až 14 napadnutého rozsudku takto:

„8 Žalobkyňa je spoločnosťou so sídlom v Indii, ktorá vyrába rozličné typy pamäťových nosičov, najmä nahrávateľné kompaktné disky (ďalej len ‚CD-R‘).

9 Dňa 17. mája 2002 Komisia [Európskych spoločenstiev] v nadväznosti na sťažnosť podanú Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA) začala antisubvenčné prešetrovanie dovozov CD-R pochádzajúcich z Indie (Ú. v. ES, C 116, s. 4).

10 Listom zo 4. marca 2003 Komisia oznámila žalobkyni skutkové okolnosti a základné úvahy, na základe ktorých sa malo navrhnúť určenie konečného vyrovnávacieho cla. Subvencia zistená Komisiou sa zakladala na oslobodení tovarov zariadenia dovezených žalobkyňou od cla. Pri výpočte výšky subvencie sa táto subvencia podľa článku 7 ods. 3 základného nariadenia rozdelila na obdobie troch rokov. Odôvodnenie predvíдало vyrubenie 10 %-ného vyrovnávacieho cla.

11 Dvoma listami z 19. marca 2003 žalobkyňa odpovedala na predmetné oznámenie a napadla jednak metódu použitú pre výpočet výšky subvencie a jednak existenciu a dôvody ujmy.

- 12 Dvoma listami z 9. apríla 2003 Komisia odmietla tvrdenia žalobkyne týkajúce sa existencie ujmy a príčinnej súvislosti a zaslala žalobkyni dodatočné odôvodnenie obsahujúce nový výpočet výšky subvencie, v ktorom sa táto subvencia rozdelila na obdobie 4,2 roka. Dodatočné odôvodnenie stanovilo vyrubenie 7,3 %-ného vyrovnávacieho cla.
- 13 Listom zo 14. apríla 2003 žalobkyňa napadla nový výpočet výšky subvencie. Komisia adresovala žalobkyni listom z 5. mája 2003 dodatočné vysvetlenia k tomuto výpočtu. Žalobkyňa odpovedala na tento list 9. mája 2003 predložením dodatočných pripomienok.
- 14 Na návrh Komisie predložený 20. mája 2003 Rada [Európskej únie] prijala [sporné] nariadenie. Toto nariadenie zavádzalo 7,3 %-né konečné vyrovnávacie clo na dovozy CD-R s pôvodom v Indii.“

Žaloba na Súde prvého stupňa a napadnutý rozsudok

- 9 Žalobou podanou do kancelárie Súdu prvého stupňa 29. augusta 2003 odvolateľka navrhla zrušenie sporného nariadenia, pričom uviedla päť dôvodov, ktoré sa týkali jednak určenia v rámci výpočtu sumy subvencie obvyklej doby odpisovania dovezeného investičného majetku a jednak posúdenia ujmy a príčinnej súvislosti.
- 10 Uznesením Súdu prvého stupňa z 23. januára 2004 bola Komisia pripustená do konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov Rady.

- 11 Uznesením Súdu prvého stupňa z 18. apríla 2005 bol Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), teraz Committee of European CD-R and DVD+/- R Manufacturers (CECMA), pripustený do konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov Rady.
- 12 Rada, ktorú podporovala Komisia a CECMA, navrhla, aby bola žaloba zamietnutá a odvolateľke bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania.
- 13 V bodoch 27 až 116 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa zamietol prvý dôvod založený na porušení článku 5, článku 7 ods. 3 a článku 11 ods. 1 základného nariadenia a na zjavne nesprávnom posúdení obvyklej doby odpisovania investičného majetku. Tento dôvod bol rozdelený na dve časti, ktoré sa zaoberali tak posúdením prvkov týkajúcich sa doby odpisovania, ako aj posúdením obvyklej doby odpisovania investičného majetku, pričom samotná druhá časť bola rozdelená na päť výhrad týkajúcich sa zatriedenia investičného majetku do kategórie foriem, nezohľadnenia informácií vyplývajúcich z účtovných výkazov odvolateľky, zohľadnenia rentability a investícií odvolateľky, použitia metódy degresívneho odpisovania a údajne svojoľnej povahy výpočtu.
- 14 O nezohľadnení informácií vyplývajúcich z účtovných výkazov odvolateľky, ktoré je predmetom druhej výhrady druhej časti prvého dôvodu, Súd prvého stupňa v bodoch 73 až 79 napadnutého rozsudku konštatoval:

„73 Nakoniec žalobkyňa tvrdí, že zatriedenie investičného majetku do kategórie foriem sa netýka všetkého predmetného investičného majetku, pričom túto skutočnosť oznámila žalobkyňa Komisii listom zo 14. apríla 2003.

- 74 Rada na toto tvrdenie odpovedá, že informácie predložené na jeho podporu neboli koherentné s inými skutočnosťami získanými pri prešetrovaní, a preto ho nemohla zobrať do úvahy.
- 75 Zo skutočností predložených účastníkmi konania v odpovedi na písomnú otázku položenú Súdom prvého stupňa vyplýva, že na podporu dotknutého tvrdenia žalobkyňa odkázala na informácie vyplývajúce z jej daňového priznania za obdobie prešetrovania. Je nesporné, že hodnota investičného majetku uvedená v tomto priznaní nezodpovedá jeho hodnote určenej pre výpočet subvencie. Rada uvádza, že iba na základe týchto skutočností inštitúcie nemohli konfrontovať predmetné tvrdenia s inými informáciami overenými v rámci prešetrovania.
- 76 Žalobkyňa napriek tomu tvrdí, že rozdiel v hodnote, ktorý z toho vyplýva, vysvetliteľný pridaním nákladov dopravy a montáže, nebránil inštitúciám Spoločenstva poznamenať, že zmena zatriedenia sa netýkala všetkého dovezeného investičného majetku.
- 77 Rada v tejto súvislosti spresnila, že inštitúcie Spoločenstva nemohli ohodnotiť presnú hodnotu investičného majetku zatriedeného do kategórie foriem, pretože žalobkyňa jednak nevysvetlila kritériá zatriedenia tohto investičného majetku v daňovom priznaní a jednak nepredložila úplný a overiteľný zoznam tohto investičného majetku. Keďže chýbali tieto skutočnosti, inštitúcie Spoločenstva nemohli overiť čísla, ktoré na podporu svojho tvrdenia predložila žalobkyňa.
- 78 S prihliadnutím na vyššie uvedené údaje, ktoré žalobkyňa pred Súdom prvého stupňa nespochybnila, treba konštatovať, že žalobkyňa nepredložila inštitúciám Spoločenstva skutočnosti, ktoré by im umožňovali overiť presnosť jej tvrdenia a prípadne zobrať do úvahy časť predmetného investičného majetku, ktorá nebola

zatriedená do kategórie foriem. Žalobkyňa preto nemôže týmto samotným tvrdením spochybňovať posúdenie vykonané v [spornom] nariadení.

79 Rada bez toho, aby porušila článok 7 ods. 3 základného nariadenia, sa preto mohla domnievať, že predmetný investičný majetok zatriedený na daňové účely ako formy mal byť tiež sám osebe braný do úvahy na účely jeho doby odpisovania v účtovnej oblasti, a že zakladať toto posúdenie na informáciách uvedených v účtovných výkazoch žalobkyne teda nebolo namieste. V tejto súvislosti žalobkyňa ďalej nepreukázala existenciu nedostatku odôvodnenia.“

15 Súd prvého stupňa takisto zamietol tretí dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení a na porušení článku 8 ods. 2 a 6 základného nariadenia, pokiaľ ide o skúmanie skutočností týkajúcich sa určenia ujmy a príčinnej súvislosti.

16 O posúdení úrovne skladových zásob Súd prvého stupňa v bodoch 193 až 196 napadnutého rozsudku konštatoval:

„193 V rámci tejto výhrady žalobkyňa tvrdí, že posúdenie vývoja skladových zásob priemyselného odvetvia Spoločenstva je zjavne nesprávne. Žalobkyňa nenamieta voči číselným údajom vzťahujúcim sa na toto obdobie, ktoré sú uvedené v odôvodnení č. 80 [sporného] nariadenia. Napriek tomu žalobkyňa poznamenáva, že Rada nemohla v odôvodnení č. 103 [sporného] nariadenia prijať na základe týchto údajov záver, že ukazovateľ o skladových zásobách sa v priebehu posudzovaného obdobia drasticky zhoršil.

194 Je potrebné pripomenúť, že posudzované obdobie v prejednávanej veci trvalo od roku 1998 do konca obdobia prešetrovania. Z údajov nenapádaných

žalobkyňou vyplýva, že počas tohto obdobia zásoby priemyselného odvetvia Spoločenstva vzrástli podstatným spôsobom.

195 V tejto súvislosti žalobkyňa nepreukázala, že zlepšenie ukazovateľa týkajúceho sa skladových zásob vyjadrených v percentách produkcie od roku 2000 bolo povahy meniacej nepriaznivú tendenciu konštatovanú vo vzťahu k celému posudzovanému obdobiu. Z odôvodnenia č. 80 [sporného] nariadenia vyplýva, že skladové zásoby zostávali na vysokých úrovniach počas celého posudzovaného obdobia a narástli v celkovom vyjadrení ku koncu roka 2001, čo sa teda zhoduje s nárastom objemu dovozov, a predstavujú relatívne vysoký podiel, 15 %, produkcie v priebehu obdobia prešetrovania.

196 Táto výhrada je teda nedôvodná.“

17 O posúdení cien dovozov Súd prvého stupňa v bodoch 201 až 207 napadnutého rozsudku uviedol:

„201 Posúdenie úrovni cien dovozov predstavovalo v prejednávanej veci základnú skutočnosť zakladajúcu záver o podhodnotení cien Spoločenstva a tiež o existencii ujmy. Inštitúcie Spoločenstva skúmali tento ukazovateľ v odôvodneniach č. 58 až č. 64 [sporného] nariadenia na základe údajov Eurostatu, ako aj na základe údajov predložených žalobkyňou.

202 Pokiaľ ide o údaje Eurostatu, inštitúcie prijali v prvom rade záver, že došlo k podstatnému 59 %-nému zníženiu medzi rokom 2000 a koncom obdobia

prešetovania. Žalobkyňa napáda zohľadnenie údajov týkajúcich sa roku 2000 tvrdením, že dovozy boli ešte zanedbateľné. Toto tvrdenie však už bolo skúmané a zamietnuté v bodoch 170 až 175 vyššie.

- 203 Pokiaľ ide o analýzu čísiel predložených žalobkyňou, je potrebné pripomenúť, že analýza vedie k výsledkom veľmi porovnateľným s výsledkami, ktoré sa zakladajú na údajoch Eurostatu, a to zníženiu cien o 54 %. Žalobkyňa napriek tomu tvrdí, že prezentácia týchto čísel je nepresná.
- 204 Z tabuľky uvedenej v odôvodnení č. 62 [sporného] nariadenia vyplýva, že percentuálny podiel 54 % sa týka vývoja cien medzi dvoma účtovnými rokmi žalobkyne. Dokonca aj za predpokladu, že by odôvodnenie č. 63 nebolo dostatočne presné v údajoch, že predmetný percentuálny podiel sa týka vývoja medzi rokom 2000 a obdobím prešetovania, táto nepresnosť tiež nepredstavuje chybu. Z tabuľky, ktorá predchádza predmetnému odôvodneniu, jasne vyplýva, že ide o vývoj medzi účtovným rokom 2000 a obdobím prešetovania. Žalobkyňa teda nepreukázala, že údaje, ktoré predložila, boli prezentované nepresne.
- 205 Ďalej, hoci sa údaje predložené žalobkyňou týkajú obdobia od 1. apríla 1999, zatiaľ čo údaje Eurostatu sa týkajú obdobia od 1. januára 2000, táto samotná skutočnosť nespôsobuje nepresnosť zistenia Rady, že údaje Eurostatu a údaje žalobkyne preukazujú zhodné tendencie. Žalobkyňa neuvádza, že zohľadnenie iného počiatkového dátumu vo vzťahu k týmto údajom by mohlo viesť k rozdielnym záverom, pokiaľ ide o ceny dovozov.
- 206 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala existenciu nesprávneho skutkového posúdenia alebo zjavne nesprávneho posúdenia cien dovozov.

207 Táto výhrada sa teda musí zamietnuť ako nedôvodná.“

- 18 Nakoniec Súd prvého stupňa v bodoch 260 až 279 napadnutého rozsudku zamietol piaty dôvod založený na porušení článku 8 ods. 6 a 7 základného nariadenia, pokiaľ ide o skúmanie účinkov protisúťažného správania majiteľa ochranných známk, pričom uviedol:

„260 Podľa ustálenej judikatúry pri určovaní ujmy majú inštitúcie Spoločenstva povinnosť skúmať, či ujma, ktorú zamýšľajú určiť, skutočne vyplýva z dovozov, ktoré boli predmetom dumpingu alebo subvencií, a vylúčiť akúkoľvek ujmu vyplývajúcu z iných ukazovateľov, a najmä ujmu, ktorá má svoj pôvod v konaní obmedzujúcom hospodársku súťaž, ktoré sa týka výrobcov Spoločenstva (rozsudky [Súdneho dvora z 11. júna 1992,] Extramet Industrie/Rada, [C-358/89, Zb. s. I-3813], bod 16 a [Súdu prvého stupňa z 19. septembra 2001,] Mukand a i./Rada, [T-58/99, Zb. s. II-2521], body 39 a 40).

- 261 V prejednávanej veci zo spisu vyplýva, že priemyselné odvetvie Spoločenstva, ktoré podalo podnet, vo vyjadrení zo 7. januára 2003 uvádzalo, že spoločnosť, ktorá je majiteľom ochranných známk uvádzaných na CD-R, zneužívala svoje dominantné postavenie fakturovaním neprimeraných licenčných poplatkov, a že jeden európsky výrobca sa stiahol z trhu v dôsledku súdneho sporu s touto spoločnosťou. Priemyselné odvetvie vyslovilo túto pripomienku v odpovedi na tvrdenie žalobkyne, že miera podpory podnetu v zmysle článku 10 ods. 8 základného nariadenia klesla pod prah požadovaný na začatie prešetrovania. Žalobkyňa formulovala rovnakú pripomienku v priebehu prešetrovania a tvrdila, že účinky namietaného protisúťažného správania spočívajúceho v určení neprimeraných licenčných poplatkov predstavujú ukazovateľ, ktorý je potrebné skúmať v rámci určenia ujmy.

- 262 V rámci tohto žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že Rada opomenula skúmať tento ukazovateľ a obmedzila sa v odôvodnení č. 135 [sporného] nariadenia na

konštatovanie, že predmetné tvrdenie nebolo potvrdené žiadnym formálnym rozhodnutím vyplývajúcim z vyšetrovania orgánov poverených dohľadom nad hospodárskou súťažou.

- 263 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že z odôvodnenia č. 135 [sporného] nariadenia nevyplýva, že inštitúcie Spoločenstva skutočne skúmali otázku, či stanovená ujma nevyplýva z namietaného protisúťažného konania.
- 264 Hoci toto odôvodnenie teda nepostačuje na účely vylúčenia účinkov ukazovateľa uvádzaného žalobkyňou, je potrebné poznamenať, že otázka, či Rada neopomenula zobrať do úvahy predmetné účinky, musí byť napriek tomu skúmaná vo vzťahu k celkovému odôvodneniu prijatému v rámci [sporného] nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok [Súdu prvého stupňa zo 14. júla 1995,] *Koyo Seiko/Rada*, [T-166/94, Zb. s. II-2129], už citovaný, bod 79).
- 265 Rada teda tvrdí, že zobrała do úvahy tento ukazovateľ v odôvodnení č. 134 [sporného] nariadenia. Z predmetného odôvodnenia vyplýva, že Rada skúmala všeobecne účinky platenia licenčných poplatkov vyplývajúcich z ochranných známk a konštatovala, že tento ukazovateľ nie je spôsobilý prerušiť príčinnú súvislosť v prejednávanej veci. Rada tvrdí, že týmto konštatovaním rovnako odpovedala na tvrdenia, podľa ktorých licenčné poplatky boli neprimerané a predstavovali protisúťažné konanie.
- 266 V tejto súvislosti, hoci odôvodnenia č. 134 a č. 135 sú uvedené pod rozdielnymi nadpismi, a to ‚Licenčné poplatky‘ a ‚Iné faktory‘, z tvrdení účastníkov konania vyplýva, že sa obe týkajú tej istej skutočnosti uvedenej v spise vzťahujúcej sa na úhradu licenčných poplatkov. Okrem toho tieto dve odôvodnenia nasledujú po sebe, z čoho vyplýva, že ich spojený výklad diktuje štruktúra [sporného] nariadenia.

- 267 Je teda potrebné zohľadniť konštatovania vykonané v odôvodnení č. 134 pri skúmaní, či Rada vylúčila prípadnú ujmu vyplývajúcu z protisúťažného konania namietaného žalobkyňou.
- 268 V prvom rade žalobkyňa napáda relevantnosť predmetných konštatovaní námietkou, že inštitúcie mali posudzovať účinky licenčných poplatkov presným spôsobom na to, aby prijali záver, že aj v prípade absencie neprimeraných licenčných poplatkov by priemyselné odvetvie Spoločenstva utrpelo ujmu.
- 269 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že na účely vylúčenia účinkov vyplývajúcich z vonkajšieho ukazovateľa sú inštitúcie Spoločenstva povinné skúmať, či sú predmetné účinky spôsobilé prerušiť príčinnú súvislosť medzi predmetnými dovozmi a ujmou spôsobenou priemyselnému odvetviu Spoločenstva.... Toto skúmanie nepredpokladá nevyhnutne určenie presných účinkov predmetného ukazovateľa. Postačuje, aby inštitúcie Spoločenstva zistili, že napriek takémuto vonkajšiemu ukazovateľu bola ujma spôsobená predmetnými dovozmi značná.
- 270 V prejednávanej veci Rada poznamenala, že indické dovozy spôsobili priemyselnému odvetviu Spoločenstva značnú ujmu vyplývajúcu najmä z podhodnotenia cien Spoločenstva. Rada poznamenala, že dokonca ak by licenčné poplatky mali negatívny vplyv na zisky priemyselného odvetvia Spoločenstva, tento ukazovateľ ovplyvňujúci všetkých výrobcov na trhu bol prítomný v roku 1999 predtým, ako sa dovozy stali významnými. Negatívny vývoj situácie výrobcov Spoločenstva od roku 1999 teda nemožno pripísať tomuto ukazovateľu. Vzhľadom na tieto skutočnosti nebolo iracionálne, keď sa Rada domnievala, že platenie licenčných poplatkov nemohlo mať dopad na ujmu spôsobenú subvencovanými dovozmi.
- 271 Rada dôvodne tvrdí, že skúmanie otázky, či licenčné poplatky boli neprimerané z dôvodu protisúťažného konania majiteľa ochranných známk, nemôže v žiadnom prípade viesť k spochybneniu jej záveru uvedeného vyššie.

- 272 Je tiež potrebné poznamenať, že na rozdiel od situácií uvedených v konaniach, ktorých sa týkali už citované rozsudky Extramet [Industrie/Rada] a Mukand a i./Rada, v tejto veci namietaná prax obmedzujúca hospodársku súťaž nie je pripísateľná konaniu výrobcov Spoločenstva. Na účely posúdenia účinkov tohto predmetného ukazovateľa teda inštitúcie Spoločenstva nie sú povinné skúmať, či priemyselné odvetvie Spoločenstva samo neprispelo k utrpanej ujme.
- 273 V druhom rade žalobkyňa s odvolaním sa na už citovaný rozsudok Mukand a i./Rada tvrdí, že ujma určená podhodnotením cien nebola správne posúdená, ak ceny Spoločenstva boli umelo zvýšené z dôvodov neprimeraných licenčných poplatkov.
- 274 Je potrebné pripomenúť, že okolnosti veci, na ktorú sa vzťahoval už citovaný rozsudok Mukand a i./Rada, sa týkali konania ovplyvňujúceho ceny Spoločenstva, ale nie ceny dovozov. V prejednávanej veci Rada zistila, že predmetné licenčné poplatky musia platiť všetci výrobcovia, vrátane žalobkyne. Žalobkyňa nespochybnila tento skutkový údaj.
- 275 Rada sa teda mohla v odôvodnení č. 134 [sporného] nariadenia domnievať, že predmetný vonkajší ukazovateľ nemôže vysvetliť rozdiel medzi cenami Spoločenstva a indickými cenami, a že preto nemá vplyv na skutočnosti zohľadňované pri výpočte úrovne podhodnotenia. Dokonca aj za predpokladu, že by licenčné poplatky boli neprimerané z dôvodu protisúťažného konania, tento ukazovateľ nemôže ovplyvniť toto posúdenie.

276 S prihliadnutím na tieto údaje je potrebné domnievať sa, že žalobkyňa nepreukázala, že Rada opomenula pri posudzovaní ujmy vylúčiť účinky vyplývajúce z namietaného protisúťažného konania.

277 Za týchto okolností nie je potrebné vyjadriť sa k prípustnosti skutkového údaja predloženého žalobkyňou v replike, a to k tlačovému komuniké Komisie z 3. augusta 2003 opisujúcemu prešetrovanie súvisiace s uplatňovaním článkov 81 ES a 82 ES na štandardnú dohodu týkajúcu sa ochranných známkov uvádzaných na určitých typoch CD. V konečnom dôsledku z tvrdení žalobkyne vyplýva, že túto skutočnosť uvádza na podporu jej tézy, podľa ktorej bol predmetný ukazovateľ inštitúciám Spoločenstva známy. Naopak, žalobkyňa nevysvetlila, ako toto komuniké môže viesť k podpore tvrdenia, podľa ktorého tento ukazovateľ prerušil v prejednávanej veci príčinnú súvislosť.

278 Preto piatemu žalobnému dôvodu nemožno vyhovieť.

279 Z vyššie uvedeného vyplýva, že je potrebné zamietnuť žalobu v celom jej rozsahu. V dôsledku toho nie je potrebné vysloviť sa k subsidiárne formulovaným návrhom Rady.“

Návrhy účastníkov konania

20 Moser Baer India Ltd vo svojom odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- vyhovel jej návrhom v konaní na prvom stupni, teda zrušil sporné nariadenie v rozsahu, v akom sa jej týka, a
- zaviazal Radu na náhradu trov konania, ktoré vynaložila v rámci tohto odvolania, ako aj v rámci konania na prvom stupni.

21 Rada a Komisia navrhujú, aby Súdny dvor:

- zamietol odvolanie, a
- zaviazal odvolateľku na náhradu trov konania v oboch stupňoch.

O odvolaní

- 22 Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza tri dôvody založené v prvom rade na porušení zásad koherentnosti a pozorného prešetrovania, pokiaľ ide o odôvodnenie napadnutého rozsudku uvedené v jeho bodoch 73 až 79, v druhom rade na zjavne nesprávnom posúdení Súdu prvého stupňa týkajúcom sa aspektov prešetrovania ujmy uvedených v bodoch 193 až 196 a 201 až 206 napadnutého rozsudku, a v treťom rade na nezohľadnení pripísania ujmy iným faktorom v zmysle článku 8 ods. 7 základného nariadenia, pokiaľ ide o konštatovanie existencie ujmy v bodoch 260 až 278 napadnutého rozsudku.

O prípustnosti odvolania

- 23 Listom zo 6. júna 2008 Rada informovala Súdny dvor o prijatí nariadenia (ES) č. 1293/2007 z 30. októbra 2007, ktorým sa zrušujú antidumpingové clá uložené nariadením (ES) č. 1050/2002 na dovoz nahrávateľných kompaktných diskov s pôvodom na Taiwane a povoľuje sa ich vrátenie alebo odpustenie a ktorým sa zrušujú vyrovnávacie clá uložené nariadením (ES) č. 960/2003 na dovoz nahrávateľných kompaktných diskov s pôvodom v Indii a povoľuje sa ich vrátenie alebo odpustenie a ukončuje sa konanie v tejto veci (Ú. v. EÚ L 288, s. 17). Vzhľadom na prijatie nariadenia č. 1293/2007 Rada tvrdí, že už nie je potrebné v tejto veci rozhodnúť.
- 24 Je potrebné pripomenúť, že Súdny dvor môže aj bez návrhu uplatniť námietku nedostatku záujmu účastníka na podaní odvolania alebo pokračovaní v odvolacom konaní na základe skutočnosti, ktorá nastala po vydaní rozsudku Súdu prvého stupňa a ktorá je takej povahy, že tento rozsudok už nemá škodlivý charakter pre subjekt, ktorý podal odvolanie, a vyhlásiť odvolanie z tohto dôvodu za neprípustné alebo bezpredmetné. Existencia záujmu navrhovateľa na konaní totiž predpokladá, aby odvolanie bolo spôsobilé získať výhodu pre účastníka konania, ktorý ho podal (pozri rozsudok z 19. októbra 1995, Rendo a i./Komisia, C-19/93 P, Zb. s. I-3319, bod 13, ako aj uznesenie z 8. apríla 2008, Saint-Gobain Glass Deutschland/Komisia, C-503/07 P, Zb. s. I-2217, bod 48).

- 25 V predmetnom prípade je však potrebné uviesť, že záujem odvolateľky na zrušení napadnutého rozsudku a nepriamo sporného nariadenia nemožno poprieť z dôvodu, že toto nariadenie už nemá do budúcnosti účinky. Samotné takéto zrušenie totiž môže mať právne dôsledky, najmä vyhnutie sa opakovaniu protiprávnej praxe zo strany inštitúcií Spoločenstva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. júna 1986, AKZO Chemie a AKZO Chemie UK/Komisia, 53/85, Zb. s. 1965, bod 21).
- 26 Napokon, ako aj generálna advokátka uviedla v bode 37 svojich návrhov, sporné nariadenie nebolo úplne zrušené a má naďalej účinky, pokiaľ ide o vyrovnávacie clá, ktoré boli vybraté až do 4. novembra 2006.
- 27 Za týchto okolností Súdny dvor nemôže konštatovať, že by sa odvolanie stalo bezpredmetným.

O veci samej

O prvom odvolacom dôvode

- 28 Odvolateľka v prvom odvolacom dôvode tvrdí, že Súd prvého stupňa nedodrжал, tak ako mal, zásady koherentnosti a pozorného prešetrovania, keď usúdil, že inštitúcie Spoločenstva konali v súlade s právom, keď považovali celý jej investičný majetok za majetok zatriedený do kategórie formy, na ktorý sa vzťahuje predmetná subvencia, ktorá bola rozvrhnutá na dobu odpisovania 4,2 roka.

- 29 Rada tvrdí, že tento dôvod je neprípustný, lebo odvolateľka chce spochybniť skutkový stav konštatovaný Súdom prvého stupňa a predložiť Súdnemu dvoru nový dôvod, ktorý v konaní na prvom stupni neuviedla a ktorým je porušenie zásad koherentnosti a riadnej správy vecí verejných, pokiaľ ide o zatriedenie investičného majetku do kategórie formy.
- 30 Komisia tvrdí, že tento dôvod je neprípustný, pretože ním má byť Súdny dvor nabádaný k opätovnému preskúmaniu skutkového stavu konštatovaného Súdom prvého stupňa bez toho, aby existovala indícia o tom, že by Súd prvého stupňa skreslil dôkazné prvky.
- 31 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry z článku 225 ES a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora vyplýva, že len Súd prvého stupňa má právomoc jednak zistiť skutkový stav — okrem prípadu, keby vecná nesprávnosť jeho zistení vyplývala z dokumentov v spise, ktoré mu boli predložené — a jednak tento skutkový stav posúdiť. Pokiaľ Súd prvého stupňa zistil alebo posúdil skutkový stav, Súdny dvor má na základe článku 225 ES právomoc preskúmať právnu kvalifikáciu tohto skutkového stavu a právnych následkov, ktoré z neho Súd prvého stupňa vyvodil (pozri najmä rozsudky zo 6. apríla 2006, *General Motors/Komisia*, C-551/03 P, Zb. s. I-3173, bod 51; z 22. mája 2008, *Evonik Degussa/Komisia*, C-266/06 P, bod 72, ako aj z 18. decembra 2008, *Coop de France bétail et viande a i./Komisia*, C-101/07 P a C-110/07 P, bod 58).
- 32 Súdny dvor teda nemá právomoc zisťovať skutkový stav a v zásade ani skúmať dôkazy, ktoré Súd prvého stupňa uznal na preukázanie tohto skutkového stavu. Pokiaľ totiž boli tieto dôkazy riadne získané a boli rešpektované všeobecné právne zásady a procesné pravidlá uplatniteľné v oblasti dôkazného bremena a vykonávania dôkazných prostriedkov, prislúcha samotnému Súdu prvého stupňa posúdiť hodnotu, ktorú treba priznať jemu predloženým dôkazom. Toto posúdenie teda nepredstavuje — s výnimkou prípadu nesprávneho posúdenia týchto dôkazov — právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom (pozri najmä už citované rozsudky *General Motors/Komisia*, bod 52; *Evonik Degussa/Komisia*, bod 73, ako aj *Coop de France bétail et viande a i./Komisia*, bod 59).

- 33 Okrem toho je opodstatnené pripomenúť, že nesprávne posúdenie skutkového stavu musí zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov (pozri najmä už citované rozsudky *General Motors/Komisia*, bod 54; *Evonik Degussa/Komisia*, bod 74, ako aj *Coop de France bétail et viande a i./Komisia*, bod 60).
- 34 Na druhej strane otázka, či Súd prvého stupňa mohol oprávnene vyvodiť z uvedených skutočností, že inštitúcie Spoločenstva neporušili ani svoju povinnosť náležitej starostlivosti, ani svoju povinnosť odôvodnenia, je právnou otázkou, ktorá podlieha preskúmaniu zo strany Súdneho dvora v odvolacom konaní (pozri rozsudky z 20. novembra 1997, *Komisia/V*, C-188/96 P, Zb. s. I-6561, bod 24; z 28. júna 2005, *Dansk Rørindustri a i./Komisia*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, bod 453, ako aj zo 6. novembra 2008, *Holandsko/Komisia*, C-405/07 P, Zb. s. I-8301, bod 44).
- 35 V predmetnom prípade odvolateľka Súdu prvého stupňa najprv vytýka, že porušil zásady koherentnosti a pozorného prešetrovania tým, že neidentifikoval žiadne hmotnoprávne alebo procesné pravidlo na účely potvrdenia, že Rada mala právo zohľadniť všetok investičný majetok zatriedený do kategórie formy s cieľom uplatnenia doby odpisovania 4,2 roka. Odvolateľka takto chce spochybniť spôsob, akým Súd prvého stupňa posúdil jej tvrdenie uvedené v bode 73 napadnutého rozsudku, podľa ktorého sa zatriedenie investičného majetku do kategórie formy netýkalo predmetného celku investičného majetku.
- 36 V tejto súvislosti z napadnutého rozsudku, najmä z jeho bodov 75 a 78, vyplýva, že Súd prvého stupňa zohľadnil tvrdenie odvolateľky, ako aj prvky predložené účastníkmi konania v odpovedi na písomnú otázku týkajúcu sa zatriedenia investičného majetku do kategórie formy a dospel k záveru, že odvolateľka nepredložila inštitúciám Spoločenstva prvky, ktoré by im umožnili preveriť presnosť jej tvrdenia, a že v dôsledku toho proti posúdeniu vykonanému v spornom nariadení nemožno namietat.

- 37 Tvrdenie založené na tom, že Súd prvého stupňa porušil zásady koherentnosti a pozorného prešetrovania, musí v dôsledku toho byť zamietnuté ako nedôvodné.
- 38 V rozsahu, v akom chce odvolateľka takisto spochybníť posúdenie skutkových okolností, ktoré vykonal Súd prvého stupňa tým, že v podstate namieta proti tomu, že prvky uvedené v bodoch 75, 77 a 78 napadnutého rozsudku stačia na preukázanie, že inštitúcie Spoločenstva nemohli odhadnúť presnú hodnotu investičného majetku zatriedeného do kategórie formy, musí byť toto tvrdenie vyhlásené za neprípustné, pretože cieľom tohto návrhu je dosiahnuť opätovné preskúmanie posúdenia skutkových okolností, na ktoré Súdny dvor nie je v rámci odvolania oprávnený.
- 39 Okrem toho odvolateľka na jednej strane tvrdí, že v prípade neexistencie prvkov potrebných na výpočet sumy napadnuteľných subvencií sa inštitúcie Spoločenstva mali odvolať výslovne na článok 28 základného nariadenia. Na druhej strane tvrdí, že v odpovedi na písomnú otázku položenú Súdom prvého stupňa preukázala, že na základe informácií predložených inštitúciami Spoločenstva a údajov uvedených v prílohe k daňovému priznaniu vysvetľujúcich výpočet odpisovania, inštitúcie Spoločenstva vedeli alebo mohli ľahko zistiť, že podiel investičného majetku, ktorý nebol zatriedený alebo preradený do kategórie formy, bol prinajmenšom vo výške 23 % celého dovezeného investičného majetku.
- 40 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že nové dôvody neobsiahnuté v žalobe nemôžu byť predložené v rámci odvolania, ako to vyplýva z článku 113 ods. 2 a článku 116 ods. 1 rokovacieho poriadku (pozri rozsudky z 19. júna 1992, V./Parlament, C-18/91 P, Zb. s. I-3997, bod 21, a z 23. novembra 2000, British Steel/Komisia, C-1/98 P, Zb. s. I-10349, bod 47).
- 41 V predmetnom prípade sa až pred Súdnym dvorom odvolateľka po prvýkrát odvolala na porušenie článku 28 základného nariadenia spojené s tým, že informácie vyplývajúce z jej daňového priznania neboli dostatočne zohľadnené na účely konštatovania, že celý

subvencovaný investičný majetok nebol preradený do kategórie formy. Vzhľadom na to treba konštatovať, že toto tvrdenie je nové, a v rámci tohto odvolania preto neprípustné.

42 Pokiaľ ide o tvrdenie založené na dôkaze predloženom odvolateľkou o údajnej znalosti zo strany inštitúcií Spoločenstva o podieli subvencovaného investičného majetku nepreradeného do kategórie formy, treba konštatovať, že jeho cieľom je nové posúdenie skutkových okolností, ktoré v prípade neexistencie tvrdenia o ich skreslení nepatrí do právomoci Súdneho dvora v rámci odvolania.

43 Z toho teda vyplýva, že prvý odvolací dôvod sa musí ako celok zamietnuť.

O druhom odvolacom dôvode

44 Odvolateľka tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil zjavne nesprávneho posúdenia skutkových okolností uplatnených pri určovaní ujmy. Tento druhý dôvod obsahuje dve časti, ktoré sa zaoberajú tak nesprávnym posúdením úrovne dovozov CD-R pochádzajúcich z Indie, ako aj nesprávnym posúdením úrovne skladových zásob priemyslu Spoločenstva ako indikátora ujmy.

— O prvej časti

45 Pokiaľ ide o nesprávne posúdenie úrovne dovozov CD-R pochádzajúcich z Indie, odvolateľka uvádza tri tvrdenia. Po prvé namieta proti záveru Súdu prvého stupňa, podľa ktorého inštitúcie Spoločenstva správne zamietli jej tvrdenie, podľa ktorého štatistický vzorec uplatnený na údaje Eurostatu nebol v prípade malých množstiev

spoľahlivý. Tieto údaje spočívali v „kóde KN“, ktorý zahrňal CD-R, ako aj iné výrobky podobného typu, a zakladali sa na vzorci vypracovanom priemyslom Spoločenstva v oblasti CD-R. Okrem toho, keďže odvolateľka bola jediným indickým vývozcom CD-R do Európskej únie, jej vlastné údaje boli jediným spoľahlivým zdrojom na určenie objemov a hodnôt dovozov.

- 46 Po druhé odvolateľka tvrdí, že konštatovanie inštitúcií Spoločenstva potvrdené Súdom prvého stupňa, podľa ktorého údaje Eurostat a jej vlastné finančné údaje viedli k veľmi porovnateľným výsledkom, je nesprávne. Podľa údajov odvolateľky totižto v roku 2000 cena jej vývozov rástla až do konca obdobia prešetrovania. Toto konštatovanie však nezodpovedá údajom Eurostatu, ktoré uvádzali zníženie cien o 59 %.
- 47 Po tretie odvolateľka tvrdí, že vždy namietala proti tomu, že pokiaľ ide o úrovne cien na účely dovozu, Rada vykonala relevantné porovnania, a tvrdí, že zvolenie iného dátumu na účely obdobia prešetrovania by zjavne viedlo inštitúcie Spoločenstva k odlišnému záveru. Záver Súdu prvého stupňa, podľa ktorého odvolateľka netvrdí, že zohľadnenie iného východiskového dátumu, pokiaľ ide o jej údaje, mohlo viesť k odlišným záverom vo vzťahu k cenám na účely indických dovozov CD-R, nie je teda správny.
- 48 Podľa Rady podporovanej Komisiou odvolateľka v prvej časti svojho druhého odvolacieho dôvodu namieta proti konštatovaniám, ktorými Súd prvého stupňa potvrdil presnosť skutkových okolností uvedených v spornom nariadení. Z toho vyplýva, že táto časť druhého dôvodu musí byť vyhlásená za neprípustnú.
- 49 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry z článku 225 ES, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora a článku 112 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora vyplýva, že odvolanie musí presne označovať napadnuté prvky rozsudku, ktorého zrušenia sa domáha, ako aj právne tvrdenia, o ktoré sa tento návrh konkrétne opiera (pozri najmä rozsudky z 3. marca 2005, Biegi Nahrungsmittel

a Commonfood/Komisija, C-499/03 P, Zb. s. I-1751, bod 37; z 26. októbra 2006, Koninklijke Coöperatie Cosun/Komisija, C-68/05 P, Zb. s. I-10367, bod 54, ako aj uznesenie z 15. mája 2007, Ricosmos/Komisija, C-420/05 P, bod 64).

50 V dôsledku toho odvolanie, ktoré sa obmedzuje na opakovanie, alebo doslovné reprodukovanie žalobných dôvodov a tvrdení už raz uvedených pred Súdom prvého stupňa, vrátane tých, ktoré vychádzali zo skutočností týmto súdom výslovne odmietnutých, nezodpovedá požiadavkám na odôvodnenie vyplývajúcim z ustanovení uvedených v predchádzajúcom bode (pozri najmä už citované rozsudky Biegi Nahrungsmittel a Commonfood/Komisija, bod 38, a Koninklijke Coöperatie Cosun/Komisija, bod 54, ako aj už citované uznesenie Ricosmos/Komisija, bod 71). Takéto odvolanie totiž v skutočnosti predstavuje návrh na opätovné posúdenie žaloby podanej na Súd prvého stupňa, čo nepatrí do právomocí Súdneho dvora (rozsudky zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisija, C-352/98 P, Zb. s. I-5291, bod 35, ako aj z 30. septembra 2003, Eurocoton a i./Rada, C-76/01 P, Zb. s. I-10091, bod 47).

51 V rámci skúmania prvej výhrady tretieho dôvodu sa Súd prvého stupňa vyjadril v bodoch 142 až 190 napadnutého rozsudku k tvrdeniu odvolateľky, citovanému v bode 145 tohto rozsudku, podľa ktorého údaje Eurostatu za roky 1998 až 2000 neboli spoľahlivé z dôvodu „kódu KN“, ktorý zahŕňal viacero výrobkov odlišných od CD-R. Kvantita týchto iných výrobkov bola uvádzaná v tonách, takže na odhad počtu dovezených CD-R bolo potrebné podľa odvolateľky uplatniť na údaje Eurostatu matematický vzorec. Podľa odvolateľky však objemy boli veľmi malé, takže takýto vzorec by nebol štatisticky spoľahlivý. V tejto súvislosti Súd prvého stupňa dospel k záveru v bode 171 toho istého rozsudku, že odvolateľka nepredložila žiadny dôkaz na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého by štatistický vzorec uplatnený Eurostatom na účely stanovenia predmetných údajov nebol spoľahlivý pre malé množstvá.

52 V bodoch 201 až 206 napadnutého rozsudku sa Súd prvého stupňa obmedzuje na posúdenie úrovni cien dovozov v rámci tretej výhrady tretieho dôvodu, ktorý bol vznesený pred ním v konaní. V tejto tretej výhrade v konaní na prvom stupni odvolateľka tvrdila v prvom rade, že inštitúcie Spoločenstva, keď dospeli k záveru, že

došlo k zníženiu cien dovozov, vychádzali z údajov týkajúcich sa rokov 1998 až 2000, ktoré neboli ani relevantné ani spoľahlivé. V druhom rade odvolateľka tvrdí, že skutočnosť, že ceny dovozov boli takisto analyzované na základe ňou poskytnutých čísel, nič v tejto súvislosti nemení, pretože predmetné údaje boli prezentované inštitúciami Spoločenstva neprímerane.

53 Súd prvého stupňa v bode 203 napadnutého rozsudku konštatoval, že analýza čísel predložených odvolateľkou viedla k výsledkom veľmi porovnateľným s výsledkami, ktoré sa zakladajú na údajoch Eurostatu, a to zníženiu cien o 54 %. Na podporu tohto konštatovania Súd prvého stupňa zamietol tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého prezentácia týchto čísel nie je presná, a odkázal na odôvodnenia č. 61 a 62 sporného nariadenia, v ktorých inštitúcie Spoločenstva porovnali údaje Eurostatu s číslami poskytnutými odvolateľkou a dospeli k podobným záverom za predmetné obdobie.

54 Za týchto okolností treba konštatovať, že prvé a druhé tvrdenie prvej časti druhého dôvodu musia byť vyhlásené za neprípustné, pretože v skutočnosti predstavujú návrh na opätovné preskúmanie posúdenia skutkových okolností bez toho, aby uviedli, v čom došlo v napadnutom rozsudku k nesprávnemu právnemu posúdeniu.

55 Pokiaľ ide o tretie tvrdenie v prvej časti druhého dôvodu, odvolateľka uvádza, že vždy namietala tým, že iný dátum pre obdobie prešetrovania by zjavne viedol inštitúcie Spoločenstva k odlišnému záveru. V bode 101 svojej žaloby na prvom stupni tak uviedla, že skutočnosť, že v spornom nariadení Rada pristúpila k porovnaniam týkajúcim sa nerelevantných úrovní cien dovozov, je dôkazom nedostatku objektivity inštitúcií Spoločenstva, alebo subsidiárne, existencie zjavne nesprávneho posúdenia tendencie cien indických dovozov.

56 Rada tvrdí, že uvedený bod žaloby na prvom stupni neodkazuje na čísla odvolateľky, ale odkazuje na tie, ktoré si zabezpečili inštitúcie Spoločenstva. Preto, aj keby tento odkaz odvolateľky v žalobe na prvom stupni obsahoval tvrdenie potvrdzujúce teóriu, podľa ktorej by zohľadnenie iného východiskového dátumu pre údaje poskytnuté odvolateľkou viedlo k odlišným záverom, tento prvok aj tak nedáva za pravdu odvolateľke, pretože výraz „tieto údaje“ uvedený v bode 205 napadnutého rozsudku neodkazuje na čísla odvolateľky.

57 Súd prvého stupňa v bode 205 napadnutého rozsudku konštatoval, že hoci sa údaje predložené odvolateľkou týkajú obdobia od 1. apríla 1999, zatiaľ čo údaje Eurostatu sa týkajú obdobia od 1. januára 2000, samotná táto skutočnosť nespôsobuje nepresnosť zistenia Rady, že údaje Eurostatu a údaje odvolateľky preukazujú zhodné tendencie. Dospel k záveru, že odvolateľka neuviedla, že zohľadnenie iného počiatočného dátumu vo vzťahu k týmto údajom by mohlo viesť k rozdielnym záverom, pokiaľ ide o ceny dovozov. V dôsledku toho Súd prvého stupňa dospel k záveru, že odvolateľka nepreukázala existenciu nesprávneho posúdenia sktukových okolností alebo zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o analýzu cien dovozov.

58 Pokiaľ ide o uvedenú analýzu, odvolateľka v konaní na prvom stupni namietala proti dátumu zvolenému na účely obdobia prešetrovania a porovnaniam týkajúcim sa úrovni cien dovozov. Závery Súdu prvého stupňa v tejto súvislosti sa nachádzajú v bodoch 170 až 178 a 201 až 207 napadnutého rozsudku. Na druhej strane odvolateľka neuplatnila na prvom stupni tvrdenie týkajúce sa chronologického východiskového bodu spracovania dát, ktoré sama inštitúciám Spoločenstva poskytla. Ako aj generálna advokátka uviedla v bode 110 svojich návrhov, toto tvrdenie je teda novým tvrdením, a preto je neprípustné v rámci odvolania, pričom nemožno vytýkať Súdu prvého stupňa, že by v napadnutom rozsudku o niektorom aspekte nerozhodol.

59 Tretie tvrdenie prvej časti druhého dôvodu treba tak zamietnuť ako neprípustné.

— O druhej časti

- 60 V druhej časti druhého dôvodu odvolateľka tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho posúdenia tým, že potvrdil konštatovanie Rady uvedené v odôvodnení č. 103 sporného nariadenia, podľa ktorého sa skladové zásoby priemyslu Spoločenstva výrazne znížili. Odvolateľka pripomína, že nenamietala proti údajom týkajúcim sa skladových zásob, ktoré boli uvedené v tomto nariadení z dôvodu, že išlo o dôverné informácie poskytnuté výrobcami Spoločenstva. Naopak dodáva, že vždy namietala proti záverom uvedeného nariadenia, podľa ktorých vývoj skladových zásob poukazoval na ujmu spôsobenú priemyslom Spoločenstva.
- 61 Odvolateľka tvrdí, že medzi rokom 1998 a obdobím prešetrovania sa výroba priemyslu Spoločenstva zvýšila o 432 % a pritom úroveň skladových zásob sa znížila medzi rokom 2000 a uvedeným obdobím. V konštatovaní Súdu prvého stupňa, podľa ktorého sa skladové zásoby zvýšili v absolútnych číslach ku koncu roka 2001, došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu, pretože sa v ňom opomenulo zohľadniť podstatné zvýšenie výroby priemyslu Spoločenstva a to, že dočasné zlepšenie úrovne skladových zásob sa zhodovalo so vstupom indických dovozov na trh.
- 62 V tejto súvislosti Rada podporovaná Komisiou uvádza, že odvolateľka sa obmedzuje na spochybnenie posúdenia skutkových okolností Súdom prvého stupňa, ktoré sa týkali presnosti údajov uvedených v spornom nariadení. Rada dodáva, že konštatovanie Súdu prvého stupňa týkajúce sa zvýšenia skladových zásob v absolútnych číslach je z faktického hľadiska správne. Podľa Rady zvýšenie skladových zásob v absolútnych číslach bolo také výrazné, že takisto spôsobilo zvýšenie asi o 60 % v relatívnych číslach medzi rokom 1998 a koncom obdobia prešetrovania (9,2 % až 14,6 %), a to napriek zvýšeniu výroby priemyslu Spoločenstva.
- 63 Z bodov 193 až 195 napadnutého rozsudku vyplýva, že Súd prvého stupňa dospel v prvom rade k záveru, že odvolateľka nespochybňuje číselné údaje uvedené v odôvodnení č. 80 sporného nariadenia. V druhom rade potvrdil, že podľa údajov nespochybňovaných odvolateľkou počas celého obdobia od roku 1998 až do konca

obdobia prešetrovania sa skladové zásoby priemyslu Spoločenstva zvýšili podstatným spôsobom. V treťom rade dospel k záveru, že odvolateľka nepreukázala, že zlepšenie indikátora skladových zásob vyjadreného percentuálnym podielom na výrobe od roku 2000 bolo takej povahy, že mohlo zvrátiť negatívnu tendenciu konštatovanú počas celého posudzovaného obdobia.

64 V rozsahu, v akom odvolateľka chce spochybníť tieto posúdenia skutkových okolností vykonané Súdom prvého stupňa, treba pripomenúť, že podľa judikatúry citovanej v bode 33 tohto rozsudku musí nesprávne posúdenie zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov. V predmetnom prípade odvolateľka tvrdí, že výklad rôznych ňou uvádzaných údajov zo strany Súdu prvého stupňa je vecne nepresný a došlo v ňom k skresleniu dôkazov tým, že bol použitý odkaz na skladové zásoby v absolútnych číslach.

65 Ako však poznamenala generálna advokátka v bode 127 svojich návrhov, skutočnosť, že Súd prvého stupňa odkázal na zvýšenie skladových zásob v absolútnych číslach, nemožno považovať za skreslenie dôkazov. Ako vyplýva z bodu 195 napadnutého rozsudku, Súd prvého stupňa takisto zohľadnil to, že podľa sporného nariadenia bolo posúdenie Rady tiež založené na posúdení vývoja skladových zásob v relatívnych číslach. Pokiaľ ide o tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého dočasné zlepšenie úrovne skladových zásob sa zhodovalo so vstupom indických dovozov na trh, toto tvrdenie predstavuje nové tvrdenie týkajúce sa skutkového stavu, čo je v rámci odvolania neprípustné.

66 Tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého záver Súdu prvého stupňa v bode 195 napadnutého rozsudku týkajúci sa úrovni skladových zásob, je inovatívnym výkladom, ktorý nemá oporu v spornom nariadení, musí byť takisto zamietnuté. Z odôvodnenia č. 80 sporného nariadenia totiž jasne vyplýva, že skladové zásoby vyjadrené v percentách výroby CD-R dosiahli zvýšenú mieru 15 % počas obdobia prešetrovania.

- 67 Vzhľadom na vyššie uvedené je druhá časť druhého dôvodu neprípustná.
- 68 Za týchto okolností musí byť druhý odvolací dôvod ako celok zamietnutý ako neprípustný.

O treťom dôvode

- 69 Odvolateľka tvrdí, že posúdenie ujmy, ktoré je odlišné od otázky príčinnej súvislosti, sa týka výsledkov priemyslu Spoločenstva ako takého a že článok 8 ods. 7 základného nariadenia stanovuje, aby toto posúdenie nebolo ovplyvnené účinkami iných faktorov. V tejto súvislosti sa odvolateľka domnieva, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že posúdenie ujmy sa týka výlučne rozdielu medzi cenami Spoločenstva a cenami dovozov. Táto otázka sa však týka analýzy vyplývajúcej z určenia príčinnej súvislosti.
- 70 Podľa odvolateľky Súd prvého stupňa nezohľadnil dosah neprimeraných licenčných poplatkov pri určovaní ujmy vzniknutej priemyslu Spoločenstva. Odvolateľka uvádza, že neprimerané autorské práva, ktoré predstavovali zneužitie dominantného postavenia, mali na tieto výsledky negatívny účinok. Inštitúcie Spoločenstva nepreukázali, že keby tieto neprimerané autorské práva neexistovali, aj tak by vznikla škoda a že miery výpočtu ujmy by zostali také isté.
- 71 Odvolateľka tvrdí, že v bode 272 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa nesprávne potvrdil, že už citované rozsudky Extramet Industrie/Rada, ako aj Mukand a i./Rada sa týkali prípadov protisúťažnej činnosti zo strany samotných výrobcov Spoločenstva, kým v predmetnom prípade protisúťažná prax nie je pripísateľná výrobcom Spoločenstva.

- 72 Podľa odvolateľky relevantnosť takej protisúťažnej praxe, o akú išlo vo veci, v ktorej bol vydaný už citovaný rozsudok Mukand a i./Rada, nevyplýva z toho, že samotný priemysel Spoločenstva v oblasti CD-R by bol účastníkom protisúťažnej praxe, ale z toho, že výsledky tohto odvetvia priemyslu boli touto praxou ovplyvnené a účinky tejto protisúťažnej činnosti musia byť teda zrušené, aby sa splnili podmienky článku 8 ods. 7 základného nariadenia.
- 73 Rada tvrdí, že tretí dôvod je neprípustný a v každom prípade neopodstatnený. Uvádza, že odvolateľka nespreňuje, ktorý záver v napadnutom rozsudku spochybňuje, ani aké porušenie pravidla práva Spoločenstva vytýka Súdu prvého stupňa.
- 74 Podľa Rady z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že môže existovať príčinná súvislosť medzi subvencovanými dovozmi a ujmou vzniknutou priemyslu Spoločenstva, aj keď straty spôsobené dovozmi predstavujú len jeden z viacerých faktorov ujmy. Analýza príčinnej súvislosti musí viesť inštitúcie Spoločenstva k tomu, aby preverili, či iné známe faktory ujmy neprerušili túto súvislosť medzi subvencovanými dovozmi a konštatovanou ujmou. V dôsledku toho dosah subvencovaných dovozov musí byť natoľko malý, aby ujma spôsobená týmito dovozmi nemohla byť už považovaná za významnú.
- 75 Okrem toho kritika odvolateľky voči výkladu už citovaného rozsudku Mukand a i./Rada poskytnutému Súdom prvého stupňa v bode 272 napadnutého rozsudku je chybná. Odvolateľka skreslila význam tohto bodu tým, že tvrdí, že Súd prvého stupňa neskúmal tvrdenie týkajúce sa neprimeraných licenčných poplatkov. Súd prvého stupňa však skúmal toto tvrdenie, a to najmä v bode 270 napadnutého rozsudku.
- 76 Okrem toho odvolateľka nepreukázala, v čom Súd prvého stupňa nesprávne posúdil dosah licenčných poplatkov na priemysel Spoločenstva. Rada tvrdí, že v bodoch 260 až

279 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa zamietol tvrdenie, podľa ktorého Rada opomenula preskúmať tento dosah a nepovažovala za potrebné určiť presné účinky tohto dosahu.

77 Komisia takisto tvrdí, že tento dôvod je neprípustný. Odvolateľka sa totiž pokúša o to, aby Súdny dvor vykonal nové posúdenie skutkových okolností a nenapáda hlavné konštatovanie Súdu prvého stupňa, podľa ktorého protisúťažnú prax nemožno pripísať výrobcom Spoločenstva.

78 Pokiaľ ide o námietku neprípustnosti vznesenú inštitúciami Spoločenstva, treba pripomenúť, že z uvedených ustanovení a judikatúry citovanej v bode 49 tohto rozsudku vyplýva, že odvolanie musí presne označovať napádané prvky rozsudku, ktorého zrušenia sa domáha, ako aj právne tvrdenia, o ktoré sa tento návrh konkrétne opiera.

79 V predmetnom prípade odvolateľka namieta práve proti bodu 272 napadnutého rozsudku, podľa ktorého údajná protisúťažná prax nie je pripísateľná správaniu výrobcov Spoločenstva. Odvolateľka v tomto dôvode jasne označuje prvky napadnutého rozsudku, proti ktorým namieta, a predkladá právnu argumentáciu s cieľom preukázať, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho posúdenia uplatnenia článku 8 ods. 7 základného nariadenia inštitúciami Spoločenstva.

80 Tvrdenie o neprípustnosti založené na nedostatku presného označenia prvkov napadnutého rozsudku, proti ktorým sa namieta, preto treba zamietnuť.

81 Súd prvého stupňa správne konštatoval v bode 260 napadnutého rozsudku, že pri určovaní ujmy majú inštitúcie Spoločenstva povinnosť skúmať, či ujma skutočne vyplýva z dovozov, ktoré boli predmetom subvencií, a vylúčiť akúkoľvek ujmu vyplývajúcu z iných ukazovateľov, a najmä ujmu, ktorá má svoj pôvod v konaní

obmedzujúcom hospodársku súťaž, ktoré sa týka výrobcov Spoločenstva. Ďalej v bode 263 napadnutého rozsudku pripúšťa, že z odôvodnenia č. 135 sporného nariadenia nevyplýva, že inštitúcie Spoločenstva skutočne skúmali otázku, či stanovená ujma nevyplýva z namietaného protisúťažného konania.

82 V dôsledku toho Súd prvého stupňa skúmal v bodoch 264 až 272 napadnutého rozsudku, či Rada vylúčila prípadnú ujmu vyplývajúcu z konania obmedzujúceho hospodársku súťaž, na ktoré sa odvolateľka odvoláva.

83 Pokiaľ ide o dosah licenčných poplatkov na príčinnú súvislosť Súd prvého stupňa, v bode 269 napadnutého rozsudku správne zdôraznil, že inštitúcie Spoločenstva sú povinné skúmať, či sú účinky vyplývajúce z vonkajšieho faktora spôsobilé prerušiť príčinnú súvislosť medzi predmetnými dovozmi a ujmou spôsobenou priemyslu Spoločenstva, pričom odkázal na bod 232 napadnutého rozsudku, ktorý cituje na tieto účely ustálenú judikatúru. Dospel však k záveru, že toto skúmanie nezahŕňa nevyhnutne určenie presných účinkov predmetného faktora.

84 Súd prvého stupňa ďalej potvrdil v bode 270 napadnutého rozsudku záver Rady, podľa ktorého platenie licenčných poplatkov nemohlo mať dosah na ujmu spôsobenú subvencovanými dovozmi, keďže tieto licenčné poplatky existovali už predtým, ako sa predmetné dovozy stali významnými.

85 Je potrebné pripomenúť, že v oblasti spoločnej obchodnej politiky a osobitne v oblasti ochranných obchodných opatrení disponujú inštitúcie Spoločenstva širokou mierou voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia preskúmať (pozri rozsudky z 27. septembra 2007, *Ikea Wholesale*, C-351/04, Zb. s. I-7723, bod 40 a citovanú judikatúru, ako aj z 28. februára 2008, *AGST Draht- und Biegetechnik*, C-398/05, Zb. s. I-1057, bod 33).

- 86 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že určenie existencie ujmy výrobnému odvetviu Spoločenstva predpokladá posúdenie zložitých hospodárskych situácií, a preto sa súdne preskúmanie takéhoto posúdenia musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či boli správne zistené skutočnosti a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu uvedených skutočností alebo k zneužitiu právomoci. Tak je to najmä v prípade určenia faktorov, ktoré spôsobili ujmu výrobnému odvetviu Spoločenstva v rámci antesubvenčného prešetrovania (pozri rozsudok AGST Draht- und Biegetechnik, už citovaný, bod 34).
- 87 Rada a Komisia majú pri určovaní ujmy povinnosť preskúmať, či ujma, z ktorej chcú vychádzať, vyplýva skutočne zo subvencovaných dovozov, a musia vylúčiť akúkoľvek ujmu vyplývajúcu z iných faktorov, najmä ujmu, ktorá má pôvod v samotnom konaní výrobcov Spoločenstva (pozri už citované rozsudky Extramet Industrie/Rada, bod 16, ako aj AGST Draht- und Biegetechnik, bod 35).
- 88 V tejto súvislosti prináleží inštitúciám Spoločenstva, aby preverili, či účinky týchto iných faktorov neboli takej povahy, že by prerušili príčinnú súvislosť medzi jednak predmetnými dovozmi a jednak ujmou utrpenou priemyslom Spoločenstva. Takisto im prináleží preveriť, či ujma pripísateľná týmto ostatným faktorom neovplyvňuje určovanie ujmy v zmysle článku 8 ods. 7 základného nariadenia, a či v dôsledku toho uložené vyrovnávacie clo neprekračuje to, čo je potrebné na odstránenie ujmy spôsobenej dovozmi, ktoré boli predmetom subvencie.
- 89 Je zjavné, že správanie, ktoré priamo ovplyvňuje ceny výrobkov vyrobených v Spoločenstve, v predmetnom prípade platenie licenčných poplatkov, môže spochybniť v prvom rade príčinnú súvislosť medzi subvencovanými dovozmi a ujmou (pozri v tomto zmysle už citovaný rozsudok AGST Draht- und Biegetechnik, body 45 až 54) a v druhom rade posúdenie ujmy vzniknutej priemyslu Spoločenstva z dôvodu podhodnotenia cien predmetných dovozov.

- 90 Podľa článku 8 ods. 7 základného nariadenia sa skúmajú aj iné známe faktory než subvencované dovozy, a to tak, aby ujma spôsobená týmito inými faktormi nebola pripísaná uvedeným dovozom. Cieľom tohto pravidla teda nie je poskytovať priemyslu Spoločenstva ochranu, ktorá prekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné.
- 91 Ak však inštitúcie Spoločenstva konštatujú, že napriek takýmto faktorom ujma spôsobená dovozmi, ktoré sú predmetom subvencií, je významná podľa článku 8 ods. 1 základného nariadenia, medzi subvencovanými dovozmi a ujmou spôsobenou priemyslu Spoločenstva môže byť zistená príčinná súvislosť. V predmetnom prípade, ako Súd prvého stupňa konštatoval v bode 269 napadnutého rozsudku, na účely zistenia, či existuje príčinná súvislosť medzi subvencovanými dovozmi a ujmou priemyslu Spoločenstva, postačuje, aby inštitúcie Spoločenstva zistili, že napriek vonkajšiemu faktoru bola ujma výrobcov Spoločenstva značná.
- 92 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa v prvom rade v bode 270 napadnutého rozsudku uviedol, že platenie licenčných poplatkov nemohlo mať dosah na ujmu spôsobenú subvencovanými dovozmi, keďže tento faktor existoval už predtým, ako sa dovozy stali významnými.
- 93 V druhom rade Súd prvého stupňa zohľadnil v bode 274 napadnutého rozsudku to, že všetci výrobcovia CD-R vrátane odvolateľky museli platiť licenčné poplatky, ktoré boli údajne protisúťažné. Táto údajná protisúťažná prax nebola preto takej povahy, aby spochybnila záver, podľa ktorého platenie licenčných poplatkov neovplyvňovalo ujmu vzniknutú priemyslu Spoločenstva subvencovanými dovozmi, keďže uvedená prax ovplyvnila tak ceny v Spoločenstve, ako aj ceny dovozov. Tento vonkajší faktor nemohol mať dosah ani na rozdiel medzi cenami v Spoločenstve a cenami predmetných dovozov. V dôsledku toho Súd prvého stupňa správne rozhodol v bode 275 napadnutého

rozsudku, že Rada mohla dospieť k záveru, že ani údajne neprimerané licenčné poplatky nemohli ovplyvniť výpočet úrovne podhodnotenia cien, a že záver uvedený v odôvodnení č. 134 sporného nariadenia je teda dôvodný.

94 Z toho vyplýva, že Súd prvého stupňa preukázal dostatočne, že pri určovaní ujmy účinky týchto vonkajších faktorov boli odlišné a nepripísateľné škodlivým účinkom subvencovaných dovozov.

95 Tretí odvolací dôvod ako celok treba teda tiež zamietnuť ako nedôvodný.

96 Keďže žiadnemu z dôvodov uvádzaných Moser Baer India Ltd nebolo možné vyhovieť, odvolanie musí byť zamietnuté.

O trovách

97 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku, ktorý sa uplatňuje na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rada navrhla zaviazat' Moser Baer India Ltd na náhradu trov konania a Moser Baer India Ltd nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania na tomto stupni. V súlade s odsekem 4 uvedeného článku 69, ktorý sa uplatňuje na základe uvedeného článku 118 takisto na konanie o odvolaní, znáša Komisia svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie sa zamieta.**
- 2. Moser Baer India Ltd je povinná nahradiť trovy konania.**
- 3. Komisia Európskych spoločenstiev znáša svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy